

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.198 van 12 januari 2012
in de zaak A. 201.802/IX-7419**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Clonen en Valerie Vranckx
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124/14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingediend op 19 september 2011, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 juli 2011 van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer waarbij XXXX definitief wordt afgewezen voor de basisopleiding van inspecteur van politie met ontneming van de hoedanigheid van aspirant-inspecteur en ambtshalve ambtsontheffing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 december 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valerie Vranckx, die verschijnt voor de verzoekster, en adviseur Els Van Rossem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De nuttige antecedenten voor de beoordeling van de zaak en de grondslagen die de directeur-generaal tot het bestreden besluit gebracht hebben dat de verzoekster definitief niet-geslaagd is in de opleiding, zijn in het bestreden besluit als volgt weergegeven:

“1. Via externe aanwerving, startte AINP XXXX op 01.12.2008 het tweede deel van de basisopleiding tot Inspecteur aan de Provinciale Politieschool Antwerpen, heden CAMPUS VESTA.

Aangezien betrokkene reeds als agent van politie tewerkgesteld was in de PZ VOORKEMPEN, bekam zij een vrijstelling voor het eerste luik van de opleiding.

2. Op het einde van het tweede luik van de basisopleiding slaagt AINP XXXX niet in een eerste zittijd. Er wordt haar een herexamen opgelegd voor de modules 1.2 en 6 van het theoretisch gedeelte, voor het rollenspel en verhoor van het praktisch gedeelte en voor het schriftelijk en het mondeling gedeelte van het portfolio en project. Tevens moet zij haar stagewerkboek herwerken. Gezien de negatieve beoordeling van de eerste stage legt de deliberatiecommissie evenzo een bijkomende stage op. Deze mag weliswaar geschieden in dezelfde zone, maar wel in een andere afdeling.

In een tweede zittijd behaalt AINP XXXX een totaal van 56,40% op het eindexamen en 62% als algemeen beoordelingscijfer. Vooral voor de praktische proef scoort zij zwak met een respectievelijke score van 48,85%. Meer bepaald het rollenspel is ondermaats (42,40%). De eindevaluatie m.b.t. het professioneel functioneren is bevredigend en ook de eindcijfers inzake dagelijks werk zijn goed. Uit het schooldossier blijkt dat betrokkene 63,75% behaalt voor de modules 1 tot 7, 79% voor fysieke en mentale training en 72% voor geweldbeheersing.

3. De deliberatiecommissie beoordeelt AINP XXXX na deliberatie als geslaagd na tweede zittijd op voorwaarde dat zij de opgelegde stage met een positieve beoordeling afsluit en dat haar stagewerkboek van deze stage een positief resultaat oplevert.

4. Inzake de bijkomende stage, werd AINP XXXX door haar mentor, INP Slegers, negatief beoordeeld. Zij bekam de eindbeoordeling onvoldoende. Vooral het niet stressbestendig zijn en het missen van zelfvertrouwen zorgen ervoor dat zij ondermaats presteert en derhalve niet beschikt over de basiscompetenties van een inspecteur. Ondanks haar inzet en bereidheid om te werken aan haar tekortkomingen, slaagt zij er niet in om deze om te buigen tijdens haar stage. Zowel op vlak van persoonlijkheidskenmerken, professionele bekwaamheden als prestaties scoorde zij een onvoldoende.

(...)

5. Naar aanleiding van de eindevaluatie van de mentor en eerste evaluator, INP Slegers, werd ook door de tweede evaluator, CP Coelmont, een verslag opgesteld met haar bevindingen aangaande het functioneren van AINP XXXX. Hierin stelt (de tweede evaluator):

(...)

6. Na een grondige evaluatie van de resultaten en de feiten en na een mondelinge toelichting door de opleider ter verduidelijking van het opleidingstraject van betrokkene, oordeelt de deliberatiecommissie in het proces-verbaal van 27.10.2009, vermeld onder ref. 4, dat AINP XXXX niet geschikt is voor de functie van inspecteur, aangezien haar stage geen positief resultaat opleverde. De deliberatiecommissie adviseert evenwel om haar op te nemen in het kader van de agenten van politie bij de federale politie.

7. In haar verweerschrift, vermeld onder ref. 5, stelt AINP XXXX dat:

(...)

8. Rekening houdende met het schooldossier en het verweerschrift van AINP XXXX, kom ik tot de volgende conclusie:

- Overwegende dat AINP XXXX in eerste zitting niet slaagde voor het tweede luik van de opleiding; dat zij een herexamen diende af te leggen voor de modules 1.2 en 6 van het theoretische gedeelte, voor rollenspel en verhoor van het praktisch gedeelte en voor het schriftelijk en mondeling gedeelte van het portfolio en project;
dat zij tevens een bijkomende stage diende af te leggen en haar stagewerkboek diende te herwerken;
dat zij in een tweede zitting nog steeds een onvoldoende totaalscore behaalde voor de praktische proef en voor het eindexamen;
dat de deliberatiecommissie haar na tweede zitting na deliberatie als geslaagd beoordeelt op voorwaarde dat zij de opgelegde stage met een positieve beoordeling afsluit en dat haar stagewerkboek van deze stage een positief resultaat oplevert;
dat zij op het einde van haar stage echter de beoordeling onvoldoende bekomt van haar mentor en dat deze beoordeling ook door de tweede evaluator wordt bevestigd via een omstandige motivatie;
overwegende dat de voorwaarde om te slagen, zijnde een positieve beoordeling van de stage en het stagewerkboek, niet werd vervuld, beoordeelt de deliberatiecommissie AINP XXXX als niet geschikt voor de functie van inspecteur van politie.
- Overwegende dat betrokkene in haar verweerschrift vermeldt dat zij beter in een andere zone haar stage opnieuw had gedaan waar men niet bevooroordeeld was. Zij echter geen bezwaar heeft ingediend op het ogenblik van de beslissing van de deliberatiecommissie om de bijkomende stage in een andere afdeling van de PZ ANTWERPEN af te leggen. Uit de evaluatiefiche van de mentor en het verslag van de tweede evaluator blijkt trouwens dat zij alle kansen heeft gekregen om zich te bewijzen.
- Overwegende dat zij haar stage nogmaals wenst over te doen in een kleinere zone, waar zij meer tijd zou hebben om de leerstof in de praktijk om te zetten. De mentoren het bovendien te druk hebben om een stagiaire op een fatsoenlijke manier te begeleiden. Hierbij moet worden opgemerkt dat de stageperiode in een kleine of grote zone steeds even lang is. Verder kan worden vastgesteld dat belanghebbende goed werd opgevolgd en bijsturing

kreeg waar nodig van zowel haar mentor, de tweede evaluator als de andere collega's waarmee zij heeft samengewerkt tijdens haar stage.

- Overwegende dat betrokkene een verweer heeft ingediend n.a.v. de negatieve beoordeling voor haar eerste stage. De deliberatiecommissie evenwel heeft beslist om haar stage opnieuw te laten doen binnen een andere afdeling van de PZ ANTWERPEN. Er bij de eindbeoordeling geen rekening wordt gehouden met de negatieve evaluatie van de eerste stage. Dat de argumenten opgenomen in het verweer bijgevolg zonder voorwerp zijn.
- Overwegende dat AINP XXXX verder in haar verweerschrift stelt dat zij van nature een sociaal persoon is, die graag andere mensen helpt. Dat dit trouwens ook wordt bevestigd in de evaluatiefiche, met name dat zij steeds vriendelijk en beleefd is en een toffe, aangename dame is. Niettegenstaande is zij bij contact met de burger enorm zenuwachtig en vergeet zij belangrijke vragen te stellen.
- Overwegende dat zij ook vermeldt dat de voorbeelden die haar mentor aanhaalt betreffende het feit dat zij niet stressbestendig zou zijn niet ter zake doen en muggenziften is. De mentor echter in de evaluatiefiche a.d.h. van duidelijke voorbeelden aanhaalt dat zij niet stressbestendig is en weinig zelfvertrouwen heeft. Dat ook de tweede evaluator dezelfde bevindingen noteert in haar verslag, evenals de collega's waarmee betrokkene heeft samengewerkt tijdens haar stage.
- Overwegende dat AINP XXXX meerdere keren werd gewaarschuwd dat zij extra inspanningen zou moeten leveren. Dat zij samen met haar mentor een aantal keer bij de tweede evaluator is langs geweest om te bekijken wat de problemen waren, waar bijsturing nodig was, aan welke elementen nog diende te worden gewerkt en welke zaken goed waren en behouden moesten blijven. Zij dus wel degelijk goed werd begeleid en regelmatig werd opgevolgd en feedback kreeg.
- Overwegende dat er vastgesteld kan worden dat betrokkene zich inzet en bereid is om te verbeteren, doch zij er niet in slaagde om haar tekortkomingen om te buigen in een positieve noot.
- Overwegende dat ondanks de aangereikte werkmethodes zij op het einde van de stage nog steeds moeilijkheden had om hoofd -en bijzaken van elkaar te scheiden, zij geen orde kon scheppen in een chaotische situatie. Ook de opgegeven werkpunten, zijnde ISLP, een verbetering van de schriftelijke vaardigheden en zelfstandig werken, zijn op het einde van de stage onvoldoende verbeterd. Zij niet voldoet aan het niveau dat van een aspirant wordt verwacht.
- Overwegende dat zij ook zelf toegeeft in haar verweerschrift dat zij meer tijd nodig heeft om de leerstof in de praktijk om te zetten. Zij moeite heeft met ISLP en fouten maakt inzake het neerschrijven van een verhoor.
- Overwegende dat bij zowat alle taken van een inspecteur stressbestendigheid, kennis van ISLP, het goed kunnen inschatten van onverwachte situaties en er krachtdadig op reageren en klantgerichtheid, essentiële eigenschappen zijn. Deze evenwel ontbreken bij betrokken aspirante.

- Overwegende dat zij zodoende niet beantwoordt aan een aantal wezenlijke kenmerken van een inspecteur, m.n. stressbestendigheid en zichzelf snel nieuwe informatie eigen maken.

Gelet op voormelde redenen, sluit ik mij aan bij het voorstel van de deliberatiecommissie van CAMPUS VESTA en ben ik evenzo van oordeel dat betrokkene niet geschikt is om het ambt van inspecteur uit te oefenen.

Gelet bovendien op het feit dat betrokkene ondanks de maximale ondersteuning van CAMPUS VESTA, zijnde een tweede stage, en de adequate begeleiding tijdens de tweede stageperiode vanuit de zone er nog steeds niet in slaagt voldoende progressie te maken, ben ik van oordeel dat het zinloos is om betrokkene de stage of de opleiding te laten overdoen.

Bijgevolg beschouw ik AINP XXXX als niet geslaagd voor de basisopleiding van 'Inspecteur van Politie' en wordt zij aldus krachtens art. IV.II.44 4° van het KB vermeld onder ref. 1, definitief afgewezen voor de basisopleiding van 'Inspecteur van Politie' en wordt zij de hoedanigheid van aspirant inspecteur op datum van 24 juli 2011 ontnomen om 24u00.

Op dezelfde datum zal betrokkene ambtshalve en zonder opzegging het voorwerp uitmaken van de definitieve ambtsontheffing (Art. IX.I.1.2.7° van het KB in ref. 1)''.

IV. Onderzoek van de middelen

Vooraf

4. De auditeur-verslaggever heeft de verkorte procedure voorzien in artikel 93 van het algemeen procedurereglement opgestart. In zijn verslag komt hij tot het besluit dat enerzijds het zevende middel en anderzijds het eerste, derde en vijfde middel gegrond zijn.

De partijen hebben het auditoraatsverslag inhoudelijk niet bekritiseerd. Voor de navolgende bespreking wordt hetzelfde stramien gehanteerd.

A. Zevende middel

Standpunt van de partijen

5. De verzoekster voert de schending aan van de redelijke termijn-eis en van het redelijkheidsbeginsel. Zij stelt dat zij na het indienen van haar verweerschrift op 10 november 2009 meermaals geïnformeerd heeft naar de stand van de zaak maar dat het tot einde mei 2011 geduurd heeft alvorens de dossierbeheerder haar gecontacteerd heeft met de mededeling dat zij niet geslaagd was; zij heeft uiteindelijk op 22 juli 2011 kennis gekregen van het bestreden besluit. De redelijke termijn-eis is volgens haar geschonden omdat de verwerende partij verplicht was om een beslissing te nemen en een stilzitten -zonder verklaring- gedurende 20 maanden niet meer redelijk is. Door zo lang stil te zitten heeft de verwerende partij ook kennelijk onredelijk gebruik gemaakt van haar beleidsvrijheid.

6. De verwerende partij heeft in haar nota de aangevoerde middelen niet besproken.

Beoordeling

7. Een vernietiging op grond van de miskennen van de redelijke termijn-eis kan de geadministreerde enkel een voordeel opleveren wanneer de vaststelling van die onwettigheid inhoudt dat de verzoekende partij definitief in een gunstige situatie belandt of minstens dat het bestuur bij het heroverwegen van zijn besluit niet meer dezelfde beslissing kan nemen.

Te dezen is dit niet het geval: in geval van vernietiging moet de directeur-generaal een nieuwe beslissing nemen over de prestaties van de verzoekster tijdens haar opleiding, zonder daarbij verplicht te zijn haar geslaagd te verklaren.

8. De verzoekster heeft geen ander belang bij het middel dan vastgesteld te zien dat de verwerende partij blijk gegeven heeft van onbehoorlijk bestuur. Het middel is niet ontvankelijk.

B. Eerste, derde en vijfde middel

Standpunt van de partijen

9. De verzoekster voert de miskenning aan van een aantal artikelen van het koninklijk besluit van 20 november 2001 betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten en houdende diverse overgangsbepalingen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 20 december 2007 (hierna: het koninklijk besluit van 20 november 2001). Zij voert ook aan dat het bestreden besluit geen deugdelijke grondslag heeft.

Zij zet, samengevat, het volgende uiteen:

- bij gebrek aan bewijsstukken daaromtrent in het - verplicht bij te houden - schooldossier van de verzoekster kan niet nagegaan worden of de examencommissie die haar “mondelinge en de andere praktische proeven” afgenomen heeft, regelmatig samengesteld was.
- de bestreden beslissing steunt op de beslissing van de deliberatiecommissie van 27 oktober 2009. Uit geen enkel stuk van het dossier kan worden opgemaakt dat deze commissie, wanneer zij besloot om de verzoekster niet geschikt te verklaren, wel was samengesteld overeenkomstig artikel 42 van het koninklijk besluit van 20 november 2001. Er blijken 14 leden aan de beslissing meegewerkt te hebben, terwijl volgens artikel 42 de examenjury slechts uit 7 leden bestaat. En omdat de examenjury op 27 oktober 2009 voortgebouwd heeft op haar beslissing van 3 september 2009, moest zij op dat ogenblik in dezelfde samenstelling beslissingen nemen.
- de examencommissie en de examenjury zijn twee onderscheiden organen die een rol spelen in de beoordeling van de kandidaten en die anders zijn samengesteld. Beide organen, die collegiaal beslissen, moeten hun beslissingen

en de motieven daarvan kunnen bewijzen met geschriften. De examenjury kan slechts naar de overwegingen van de examencommissie verwijzen wanneer die commissie zelf die overweging gemaakt heeft. Aldus mocht van de examencommissie verwacht worden dat zij een nadere motivering zou hebben gegeven voor de examenonderdelen waarbij meer dan loutere kennis van de kandidaten werd getoetst, maar die beoordeling ligt niet voor. De examenjury kon haar eigen beslissing dan ook niet onderbouwen met een verwijzing naar de -onbestaande- motivering van de examencommissie.

- de examenjury moet krachtens artikel 43 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 -en artikel 7 van het ministerieel besluit van 24 oktober 2002 houdende het algemeen studiereglement betreffende de basisopleidingen van de personeelsleden van het operationeel kader van de politiediensten- op het einde van de opleiding een gemotiveerd advies formuleren omtrent enerzijds het mislukken van de kandidaat en anderzijds de verschillende mogelijkheden waarover de directeur-generaal beschikt. Dat advies moet steunen op “onder meer” het verslag over het professioneel functioneren, het verslag over het dagelijks werk en het algemeen beoordelingscijfer en krachtens artikel 44 moet het advies opgemaakt worden door de voorzitter van de jury en het moet desgevallend de verschillende meningen van de juryleden weergeven. Te dezen is de examenjury van oordeel dat de verzoekster “niet geschikt (is) (...) aangezien de stage geen positief resultaat opleverde” en aldus voldoet dit advies niet aan de voormelde voorschriften.

10. De verwerende partij heeft zich ter zake niet schriftelijk verweerd. Ook ter terechtzitting heeft zij de wettigheid van de besteden beslissing niet verdedigd.

Beoordeling

11. De bestreden beslissing van de directeur-generaal verwijst vooreerst naar de beslissing van de deliberatiecommissie (eigenlijk gaat het in de terminologie die in het kader van het koninklijk besluit van 20 november 2001

gehanteerd moet worden, om de examenjury) van 27 oktober 2009 die hij als volgt samenvat:

“Na een grondige evaluatie van de resultaten en de feiten en na een mondelinge toelichting door de opleider ter verduidelijking van het opleidingstraject van betrokkene, oordeelt de deliberatiecommissie in het proces-verbaal van 27.10.2009, (...), dat (de verzoekster) niet geschikt is voor de functie van inspecteur, aangezien haar stage geen positief resultaat opleverde”.

De directeur-generaal legt voorts het verweerschrift van de verzoekster naast haar schooldossier en besluit -punt 8 van het besluit sub 3 hiervoor geciteerd- dat zij niet geschikt is voor het ambt van inspecteur.

Aldus steunt het bestreden besluit essentieel op de beslissing van de examenjury.

12. De examenjury heeft zonder nadere motivering beslist dat de stage van de verzoekster “geen positief resultaat opleverde”. Zij heeft zich daarvoor blijkens de stukken die de verwerende partij in het administratief dossier neergelegd heeft, gesteund op de evaluatiefiche die de eerste evaluator -S. Slegers, stagementor- en de commentaar die de tweede evaluator M. Coelmont op 1 oktober 2009 opgesteld hebben over het professioneel functioneren van de verzoekster tijdens haar bijkomende opleidingsstage.

De vraag rijst of de reglementering de examenjury toeliet om op grond van de overlegging van die verslagen onmiddellijk zelf de situatie van de verzoekster te beoordelen.

13. Het eindexamen is volgens artikel 1, 3°, van het koninklijk besluit van 20 november 2001 “het examen dat op het einde van de basisopleiding plaatsvindt en dat betrekking heeft op de volledige inhoud van de basisopleiding”. Die basisopleiding bestaat uit de opleidingsmodules en de opleidingsstages.

Artikel 36 van hetzelfde besluit bepaalt dat het eindexamen wordt georganiseerd na de opleidingsstages. Het examen bestaat blijkens artikel 37 uit een schriftelijke, een mondelinge en een praktische proef. Artikel 38 bepaalt dat de mondelinge proef van het eindexamen afgelegd wordt voor een examencommissie met een specifieke samenstelling.

Overeenkomstig artikel 30 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 is de beoordeling van de opleidingsstages een onderdeel van de beoordeling van het professioneel functioneren. Het professioneel functioneren wordt krachtens artikel 31, §1, beoordeeld “op het ogenblik van het afleggen van het eindexamen” en zulks op basis van een verslag, waaraan een evaluatiegesprek met de mentor voorafgaat en dat de eindbeoordeling “goed”, “bevredigend” of “onvoldoende” bevat. De mondelinge proef van het eindexamen bestaat krachtens artikel 37 uit een “bespreking van de door de mentor opgestelde verslagen (en) een bespreking van de door de aspirant opgestelde formulieren zelfevaluatie”.

14. Uit de geschetste regeling blijkt dat het professioneel functioneren van de aspirant aan bod komt tijdens het mondeling gedeelte van het eindexamen. De beoordeling van het professioneel functioneren is dus zeker geen apart gegeven dat los van het eindexamen beoordeeld kan worden; het maakt er integendeel integrerend deel van uit.

15. De mondelinge proef van het eindexamen wordt afgelegd voor de examencommissie van de politieschool, die de prestatie van de kandidaat beoordeelt met een puntencijfer.

Deze examencommissie mag niet vereenzelvigd worden met de examenjury, die na afloop van het eindexamen oordeelt over het slagen van de aspirant na de opleiding overeenkomstig de regeling van artikel 40 en volgende van het koninklijk besluit van 20 november 2001.

16. Aangezien de beoordeling van het professioneel functioneren opgaat in de mondelinge proef van het eindexamen, verloopt die beoordeling noodzakelijk via de examencommissie. Vooraleer de examenjury zich uitspreekt over het slagen of niet slagen van de kandidaat na het afleggen van het eindexamen, is dus vereist dat de examencommissie voordien het professioneel functioneren van de kandidaat in haar beoordeling van het mondeling examen betrokken heeft.

Te dezen blijkt niet dat de examencommissie zich, na de indiening van de verslagen van de mentor en van de tweede evaluator over de bijkomende stage van de verzoekster, opnieuw over de aangelegenheid beraden heeft en dat zij de uitslag in het eindexamen met inachtneming van dat gegeven opnieuw vastgesteld heeft. Integendeel blijken die verslagen rechtstreeks door de examenjury beoordeeld te zijn, hetgeen ingaat tegen het reglementair georganiseerd besluitvormingsproces.

17. Uit geen stuk van het dossier blijkt voorts dat de examenjury, toen zij haar beslissing van 27 oktober 2009 nam, rechtsgeldig was samengesteld: het proces-verbaal van die vergadering maakt melding van de aanwezigheid van 14 personen, terwijl artikel 42 van het koninklijk besluit van 20 november 2001 bepaalt dat de examenjury uit zeven personen bestaat die daar overigens in een specifieke hoedanigheid zetelen: de schooldirecteur of zijn vertegenwoordiger, de voorzitter van de examencommissie die het eindexamen beoordeeld heeft, twee personeelsleden van het operationeel kader, twee leden van het onderwijzend personeel en een lid van de pedagogische cel.

Uit het overgelegd stuk blijkt niet dat voldaan is aan het voorschrift van genoemd artikel 42. Ook die onregelmatigheid vitieert het bestreden besluit.

18. De hiervoor samengevatte middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. Aangezien de gegrond bevonden middelen de verwerende partij ertoe

dwingen om de prestaties van de verzoekster opnieuw voor te leggen aan de discretionaire beoordeling van de terzake bevoegde organen, te beginnen bij de examencommissie, is de vraag naar de deugdelijke grondslag van het bestreden besluit niet meer relevant.

V. Schorsing

19. De vernietiging van de bestreden beslissing maakt de vordering tot schorsing zonder voorwerp.

VI. Anonimisering

20. De verzoekster vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 14 juli 2011 van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer waarbij XXXX definitief wordt afgewezen voor de basisopleiding van inspecteur van politie met ontneming van de hoedanigheid van aspirant-inspecteur en ambtshalve ambtsontheffing.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 januari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

André Vandendriessche